

РЕШЕНИЕ

№ 326

гр. София, 18.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9695** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Л. И. Л., срещу Решение от 19.08.2011г., постановено по нахд № 15590/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №167301/12.12.2008г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.179, ал.2, предложение първо от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.20,ал.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв., изменено е в частта относно правното основание за отнемане на 4 контролни точки – от чл. 3, ал.14 от Наредба I-139/ДВ бр. 94/2002г. на чл. 4,ал.2 от Наредба I3-1959/27.12.2007г.(ДВ бр.4/2008г.), и е оставена без разглеждане жалбата срещу НП в частта му, с която за нарушение на чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП на основание чл.183,ал.1,т.1,ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. и е прекратено производството в тази му част.

В касационната жалба се иска отмяна на решението изцяло като се счита неправилност на преценката на съда, както относно фактите и обстоятелствата при които е извършено нарушението, така и относно правните изводи за доказаността му и липсата

на допуснати нарушения на административно-производствените правила при съставянето на НП и АУАН. По тези съображения се иска отмяната на решението изцяло и наказателното постановление - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК за неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба-Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ не е изразил становище по касационната жалба и не е представляван по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е приел, че обжалваното пред него НП и АУАН са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения и на процесуалните правила в производството по издаването им.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно: на 29.11.2008г. на посоченото в същите място и час касаторът е управлявал лек автомобил като предизвикал удар в движещия се пред него друг автомобил с около 10 км/ч. в колона с други автомобили, управляван от св. В.. Ударът е предизвикан в момента на спиране на автомобила от св. В. с цел да избегне дупка на пътя. Вследствие на удара са нанесени щети на двата автомобила, след което леките автомобили били преместени за да не пречат на движението. Уведомили полицията, на място пристигнали свидетелите Димитров и И., които след оглед на автомобилите, съставили скица и протокол за ПТП, а въз основа на същите и акт за установяване на административно нарушение на касатора, за това че реализирал ПТП поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движението, с което нарушил чл.201 ал.2 ЗДвП, а поради непредставен контролен талон на полицейските органи – и за нарушение по чл.100,ал.1,т.1 ЗДвП. Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното пред първата инстанция НП.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на свидетеля при съставянето АУАН и връчването му – Димитров, на актосъставителя И. и свидетеля В.. Показанията на свидетеля Димитров са кредитирани само като потвърждение, че е подписал АУАН и протокола за ПТП, в останалата част не носят информация за нарушението, тъй като не си спомня относими факти.

Съдът е преценил свидетелските показания на другите свидетели като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл.283 НПК вр. чл.84 ЗАН писмени доказателства. Изложил е подробен довод за доказателствената стойност на АУАН, като редовно съставен, и въз основа на всички останали е приел доказаност на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и правилно ангажирана

административнонаказателната отговорност на касатора.

По тези съображения районният съд е потвърдил наказателното постановление като законосъобразно, а в частта за наложената глоба под необжалваемия минимум е изложил съображения по чл.189,ал.13 ЗДвП.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото. На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. Съдът правилно е преценил наличие на основание по посочените текстове в НП - чл.179,ал.2, предложение първо ЗДвП за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора за извършеното от него, като от касационната инстанция се споделят изцяло изложените правни доводи и съображения по преценка на доказателствата, които не е необходимо да се повтарят. Неоснователни са доводите за неизясненост на фактическата обстановка, тъй като събрани и обсъдени в пълнота доказателства за всички факти, предвидени в хипотезата на нарушената норма, в частта на НП, в която жалбата е разгледана по същество – чл.20,ал.1 ЗДвП. Освен това касаторът е подписал протокола за ПТП и скицата, с оглед на което твърденията му че не е установена вината му за извършване на нарушението са неоснователни.

Правилно е и решението в частта му с характер на определение – за необжалваемост на НП с което е наложена глоба под минимума по чл.189,ал.13 от ЗДвП, в който случай съдът няма правомощие да разгледа жалбата по същество.

По тези съображения, като е приел установеност на извършеното нарушение и е основал решението си и на събраните доказателства по делото, и е потвърдил НП в частта за извършеното нарушение по чл.20, ал.1 ЗДвП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. Решението е правилно и в останалата част, с оглед на което следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, предл. второ, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 19.08.2011г., постановено по нахд № 15590/2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 18-ти състав
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.